

รหัสโครงการ: MRG4780124

ชื่อโครงการ: การเปิดเผยสภาวะติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ในเด็กไทย

ชื่อนักวิจัย:

ผศ.พญ.เพณีนารถ โอเบอร์ดอร์เฟอร์, MD, PhD

หน่วยโรคติดเชื้อ ภาควิชากุมารเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อ.เมือง จ.เชียงใหม่

โทร: 66 053 945412, แฟกซ์: 66 053 946461

E-mail: aoberdor@mail.med.cmu.ac.th

ระยะเวลาโครงการ: ระยะเวลา 2 ปี

คำหลัก:

การเปิดเผยสภาวะ, การติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์, เด็กติดเชื้อเอชไอวี

บทนำ ปัจจุบันเด็กติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ได้รับยาต้านไวรัสซึ่งส่งผลให้เด็กเหล่านี้มีอายุยืนยาวกว่าแต่ก่อน เด็กหลายคนได้เติบโตเข้าสู่วัยเรียนและวัยรุ่น ดังนั้น การเปิดเผยสภาวะการติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ จึงมีความสำคัญมากขึ้น ในประเทศไทยข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบและวิธีการของการเปิดเผยสภาวะการติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ยังมีอยู่น้อย

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษารูปแบบของการเปิดเผยสภาวะการติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ และเพื่อพัฒนาคู่มือการเปิดเผยสภาวะการติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์สำหรับประเทศไทย พร้อมทั้งติดตามผลและความพึงพอใจของการเปิดเผยสภาวะการติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์

ผลการศึกษา ผู้ดูแลหลักและเด็กทั้งหมด 103 คน เข้าร่วมในการศึกษา ร้อยละ 70 ของผู้ดูแลหลักรายงานว่า เด็ก (อายุเฉลี่ย 9.5 ปี) ยังไม่ทราบว่าตนเองติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ ถึงแม้ว่าได้รับยาต้านไวรัสมาเป็นเวลาโดยเฉลี่ย 33 สัปดาห์ โดยที่ผู้ดูแลหลักส่วนใหญ่รายงานว่า สาเหตุที่ไม่อยากเปิดเผยสภาวะการติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ให้กับเด็กเพราะกลัวว่าเด็กจะมีปัญหาทางด้านจิตใจ และไม่ทราบว่า จะบอกอย่างไร ผู้ดูแลหลักส่วนใหญ่ได้ให้ข้อมูลในทางอ้อม อย่างไรก็ตาม ผู้ดูแลหลักเหล่านี้เห็นด้วยกับการเปิดเผยสภาวะการติดเชื้อให้กับเด็กในอนาคต และมีความต้องการความช่วยเหลือจากบุคลากรทางการแพทย์ให้มีส่วนร่วมในการเปิดเผยสภาวะให้กับเด็ก

ทางทีมวิจัยได้พัฒนารูปแบบของการเปิดเผยสภาวะการติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ ซึ่งได้นำมาใช้กับเด็กจำนวน 75 ราย พบว่า หลังการเปิดเผยสภาวะการติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ เด็กมีความรู้ความเข้าใจและเจตคติที่ดีเกี่ยวกับโรคมมากขึ้นโดยมีนัยสำคัญ ส่วนผู้ดูแลหลักมีแนวโน้มของสภาวะความซึมเศร้าลดลง มากกว่าร้อยละ 95 ของเด็กและผู้ดูแลหลักแสดงความพึงพอใจในกระบวนการที่ทีมวิจัยได้พัฒนาขึ้นมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวาดรูปประกอบ และมีความเข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับการมีวินัยในการกินยาต้านไวรัส

สรุป ขบวนการการเปิดเผยสภาวะการติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ในเด็กที่ทีมวิจัยได้พัฒนาขึ้นมาส่งผลให้เกิดผลดีต่อเด็กและผู้ดูแลหลัก ในด้านความรู้ความเข้าใจและเจตคติที่ต่อโรค รวมถึงความสำคัญของวินัยในการกินยาด้านไวรัส เด็กและผู้ดูแลหลักมีความพึงพอใจสูง ซึ่งวิธีการนี้น่าจะนำมาใช้กับเด็กติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ในพื้นที่อื่นของประเทศไทย เหมือนส่วนหนึ่งของมาตรฐานการดูแลเด็กติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ต่อไป

Project Code: MRG4780124

Project Title: Disclosure of HIV/AIDS Diagnosis to Children: Thai Situation

Investigator

Peninnah Oberdorfer, MD, PhD

Division of Infectious Diseases

Department of Pediatrics, Faculty of Medicine

Chiang Mai University, Chiang Mai, Thailand

Tel: 66 053 945412, Fax: 66 053 946461

E-mail: aoberdor@mail.med.cmu.ac.th

Project Period: 2 years

Keywords: Disclosure, HIV/AIDS infection, HIV-infected children

Introduction: More HIV-infected children live longer after receiving HAART. Many of them become school children and adolescents; therefore, disclosure has become more important. In Thailand, little is known about disclosure patterns, procedures, and outcomes.

Aims: To study patterns of disclosure, develop guidelines, and evaluate outcomes of disclosure to HIV-infected children.

Results: A total of 103 HIV-infected children and caregivers participated in the study. About 70% of caregivers reported that their children (average age: 9.5 years) had not yet known their HIV status even though they had received anti-retroviral treatment for 33 weeks on average. The most common reason for non-disclosure was the fear that disclosure might have negative psychological consequences for the child. Most caregivers provided inaccurate information about HIV-infection to the children. Almost all however agreed that they should be telling the children their diagnosis in the future and that they needed help from health care providers in the disclosure process. After having developed disclosure guidelines, we disclosed to 75 children their HIV-status. After disclosure, the children had a significantly better understanding and more positive attitudes towards HIV-infection. Caregivers tended to have lower rates of depression. More than 95% of both caregivers and their children expressed their satisfaction with the disclosure process, especially with the illustration of the affects of HIV on the body and the function of antiretroviral drugs through the use of a drawing. The children moreover understood more about the importance of adherence in the anti-retroviral therapy.

Conclusion: The developed disclosure guidelines benefited HIV-infected children and their caregivers in terms of having a better understanding and attitude towards HIV-infection and adherence to antiretroviral therapy. They expressed their satisfaction with the disclosure method. Such guidelines should be used with HIV-infected children in other parts of Thailand, as part of standard care for them.